

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/11/2014
Identifikačné číslo spisu:	1113228248
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1113228248.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: AD PROPERTY, s. r. o., Stará Vajnorská 11, 831 04 Bratislava, IČO: 43 784 763, proti odporcovi: Ballymore EUROVEA, a. s., Pribinova 10, 811 09 Bratislava, IČO: 35 825 600, zast. HALADA advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Kapitulská 21, 917 01 Trnava, IČO: 36 669 661, a vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Slovak Telekom, a. s., Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469, o nariadenie predbežného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 26 Cb/159/2013, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 10. decembra 2013 č. k. 8 Cob/200/2013-941, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa o d m i e t a .
Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd v Bratislava I uznesením č. k. 26Cb/159/2013-103 z 04. 09. 2013 pred začatím konania odporcovi uložil povinnosť zdržať sa:

zasahovania do práva navrhovateľa vykonávať obchodné aktivity v nebytovom priestore „LGF 17b“ predajne „DANEÁ“ na prízemí budovy „OC EUROVEA“ so súpisným číslom 17191 na adrese Pribinova 4-16, Bratislava,

akejkoľvek dispozície s tovarom, nábytkom a technickým vybavením potrebným na predaj tovaru nachádzajúcim sa v nebytovom priestore „LGF 17b“ predajne „DANEÁ“ na prízemí budovy „OC EUROVEA“ so súpisným číslom 17191 na adrese Pribinova 4-16, Bratislava,

akejkoľvek dispozície s materiálmi a súčasťami, ktoré sú výsledkom stavebných prác upravujúcich nebytový priestor „LGF 17b“ predajne „DANEÁ“ na prízemí budovy „OC EUROVEA“ so súpisným číslom 17191 na adrese Pribinova 4-16, Bratislava, z pôvodného holopriestoru na stav ku dňu vydania tohto rozhodnutia.

Zároveň mu uložil povinnosť, aby v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia podal návrh na začatie konania vo veci samej.

Okresný súd Bratislava I uznesením č. k. 26Cb/159/2013-177 z 20. 09. 2013 uložil obchodnej spoločnosti Slovak Telekom, a. s., IČO: 35 763 469, povinnosť do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo

veci samej zdržať sa:

akýchkoľvek stavebných prác v nebytových priestoroch jednotky LGF 17b, nachádzajúcich sa na zníženom prízemí polyfunkčného domu EUROVEA so súpisným číslom 17191,
akýchkoľvek pokynov na zadávanie stavebných prác v nebytových priestoroch jednotky LGF 17b nachádzajúcich sa na zníženom prízemí polyfunkčného domu EUROVEA so súpisným číslom 17191,
zasahovania do práva navrhovateľa vykonávať obchodné aktivity v nebytových priestoroch jednotky LGF 17b nachádzajúcich sa na zníženom prízemí polyfunkčného domu EUROVEA so súpisným číslom 17191.

Proti uvedeným uzneseniam podali v zákonnej lehote odvolanie odporca a vedľajší účastník odvolanie.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) prejednal vec v medziach ust. § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 26Cb/159/2013 zastavil a uznesenia č. k. 26Cb/159/2013-103 z 04. 09. 2013 a č. k. 26Cb/159/2013-177 z 20. 09. 2013 zrušil.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že v konaní začatom Okresným súdom Bratislava II sú účastníkmi konania navrhovateľ: AD PROPERTY, s. r. o., Stará Vajnorská 11, 831 04 Bratislava, IČO: 43 784 763 a odporca: Ballymore EUROVEA, a. s., Pribinova 10, 811 09 Bratislava, IČO: 35 825 600 a tiež ako tretí subjekt (vedľajší účastník), resp. povinná osoba aj spoločnosť Slovak Telekom, a. s., Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469, rovnako ako v neskôr začatom konaní na Okresnom súde Bratislava I. Vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II bolo predbežné opatrenie v obsahovo zhodnom znení a týkajúce sa rovnakých priestorov („LGF 17b“ predajne „DANEA“ na prízemí budovy „OC EUROVEA“ so súpisným číslom 17191 na adrese Pribinova 4-16, Bratislava) právoplatne nariadené v odvolacom konaní uznesením krajského súdu č. k. ICob/304/2013-164 (proti ktorému odvolanie nie je prípustné) odporcovi a aj spoločnosti Slovak Telekom, a. s. Z obsahu mal súd za preukázané, že zhodný je aj predmet sporu a skutkové okolnosti, od ktorých sa právo odvodzuje, t. j. určenie neplatnosti výpovede odporcu z nájomného vzťahu založeného nájomnou zmluvou, uzavretou medzi navrhovateľom a odporcom dňa 26. 03. 2010 na prenájom nebytového priestoru („LGF 17b“ predajne „DANEA“ na prízemí budovy „OC EUROVEA“ so súpisným číslom 17191 na adrese Pribinova 4-16, Bratislava). Z uvedeného mal súd za to, že v konaniach začatých na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 26Cb/159/2013 a na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. č.k. 24Cb/152/2013 ide o totožnosť veci, teda taký nedostatok podmienky konania, ktorý nie je možné odstrániť.

Preto odvolací súd neskôr začaté konanie vedené Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 26Cb/159/2013 podľa § 104 ods. 1 O. s. p. zastavil a napadnuté uznesenia č. k. 26Cb/159/2013-103 a č. k. 26Cb/159/2013-177 podľa § 221 ods. 3 O. s. p. zrušil.

Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 10. decembra 2013 č. k. 8 Cob/200/2013-941 uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania vo výške 195,91 Eur na účet jeho právneho zástupcu, a vedľajšiemu účastníkovi vo výške 33,- Eur, a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že odporca a vedľajší účastník si v rámci odvolacieho konania uplatnili aj trovy tohto konania. Odporca si trovy konania vyčíslil v celkovej sume 195,91 Eur, a to nasledovne: súdny poplatok za podanie odvolania 33,- Eur a odmena advokáta za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a písomné podanie na súd - odvolanie, t. j. 2 x 60,07 Eur podľa § 11 ods. 1, písm. a/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej vyhláška), režijný paušál 2 x 7,81 Eur a 20% DPH.

Vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov konania vo výške zaplateného súdneho poplatku za odvolanie 33,- Eur.

Odvolací súd poukázal na ust. § 166 ods. 1 O. s. p. a § 167 ods. 2 O. s. p. a uviedol, že vzhľadom na to, že odvolací súd nerozhodol o trovách, ktoré si odporca a vedľajší účastník uplatnili v odvolacom konaní, svoje uznesenie zo dňa 31. 10. 2013, č. k. 8Cob/200/2013-930 doplnil o výrok a odôvodnenie, týkajúce sa náhrady trov tohto konania.

Z obsahu spisov mal odvolací súd za preukázané, že navrhovateľ tým, že podal návrh na nariadenie predbežného opatrenia na Okresnom súde Bratislava I (sp. zn. 26Cb/159/2013) až po tom, čo už bolo začaté konanie o tej istej veci na Okresnom súde Bratislava II (sp. zn. 24Cb/152/2013), zaviniť, že bolo potrebné neskôr začaté konanie podľa § 104 ods. 1 O. s. p. zastaviť z dôvodu neodstrániteľnej prekážky litispendencie. Vzhľadom na to odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania s poukazom na ustanovenie § 146 ods. 2 O. s. p., a uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť trovy odporcu, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za odvolanie v sume 33,-- Eur a trov právneho zastúpenia advokátom za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a písomné podanie na súd (§ 13a ods. 1, písm. a/, c/ vyhlášky), t. j. 2 x 60,07 Eur podľa § 11 ods. 1 písm. a/, režijný paušál - 2 x 7,81 Eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky) a 20% DPH (§ 18 ods. 3), spolu vo výške 195,91 Eur, a nahradiť trovy vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane odporcu, a to vo výške zaplateného súdneho poplatku za odvolanie 33,- Eur.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie podaním zo dňa 20. 01. 2014, doručeným súdu prvého stupňa dňa 24. 01. 2014, t. j. v zákonnej lehote.

Dovolateľ žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 237 písm. f/, O. s. p., t. j., že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, a ako dovolací dôvod uvádzal, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

Za vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. dovolateľ považuje skutočnosť, že súd rozhodol trovách odvolacieho konania z pozície prvého posudzujúceho súdu (prvostupňový súd o nich nemohol do uznesenia o zastavení rozhodnúť). Nejde o nárok, ktorý možno preskúmať ďalej v meritórnom konaní (bolo zastavené), tým bola navrhovateľovi odňatá možnosť účinne sa dožadovať preskúmania správnosti dôvodov, na ktorých je dané rozhodnutie založené ako spôsobu konania pred súdom.

Nesprávne právne posúdenie veci videl dovolateľ v tom, že súd priznal odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania na základe § 146 ods. 2 O. s. p, pretože sa domnieva, že žalobca zaviniť zastavenie konania podaním duplicitného návrhu na nariadenie predbežného opatrenia na druhý súd. Navrhovateľ však konal v dobrej viere v stave, pri ktorom nie je jednoznačná miestna príslušnosť súdu vzhľadom na to, že sídlo odporcu, resp. prenajímaná nehnuteľnosť (OC EUROVEA) sa nachádza v dvoch územných obvodoch (BA1 aj BA2) a každým z návrhov sledoval ochranu iného právneho záujmu, resp. iného predmetu, a to určenie: trvania nájomného vzťahu OSBA1/26Cb/159/2013 a určenie neplatnosti výpovede OSBA2/24Cb/152/2013. Totožnosť konaní bola za tohto stavu pri podaní sporná a rozhodol o nej až odvolací súd, takže za postup pred rozhodnutím nemožno navrhovateľovi pripísať zavinenie.

Odporca aj vedľajší účastník vedeli v čase vynaloženia priznaných nákladov (25. 09. 2013 odporca a 03. 10. 2013 vedľajší účastník) o začatí „nadbytočného“ konania na inom súde (z rozhodnutia o zamietnutí návrhu na PO OSBA2/24Cb/152/2013 zo dňa 21. 08. 2013) a ak majú využívať nárok zo zastavenia pre litispendenciu, je potrebné prihliadnuť na to, že sami mohli trovám predísť. Preto sa na trovy v odvolacom konaní nemá uplatniť princíp zavinenia zastavenia podľa § 146 ods. 2 O. s. p.

Odporca sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas navrhovateľ zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 veta druhá O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti

rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolanie možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Ustanovenia § 239 ods. 1 a ods. 2 O. s. p. vymedzujú prípady, v ktorých je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, pričom však podľa § 239 ods. 3 O. s. p. ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením. Dovolanie navrhovateľa smeruje teda proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, u ktorého je dovolanie uvedeným ustanovením výslovne vylúčené.

Prípustnosť dovolania navrhovateľa by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O. s. p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné (viď napríklad R 117/1999, R 34/1995 a tiež rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 38/1998 a č. 23/1998). Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O. s. p. nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je zistenie, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Navrhovateľa procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. netvrdil a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

So zreteľom na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zameral na posúdenie, či konanie nie je zaťažené vadou podľa § 237 písm. f/ O. s. p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa preukáže, že sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa vo všeobecnosti rozumie taký nežiaduci postup súdu v prejednávanej veci, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia tých práv, ktoré mu priznáva Občiansky súdny poriadok za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O. s. p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, a týmto postupom odňal účastníkovi jeho procesné práva, ktoré by inak mohol v priebehu konania realizovať (ide napríklad o právo zúčastniť sa pojednávania, právo vyjadriť sa k veci, navrhovať dôkazy, podávať opravné prostriedky, etc.).

Z obsahu podaného dovolania je však zrejmé, že navrhovateľ namieta predovšetkým vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, ukládajúce mu povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania navrhovateľovi a vedľajšiemu účastníkovi. V skutočnosti, že o trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd, a to rozhodnutie nie je možné preskúmať v ďalšom konaní videl existenciu vady podľa § 237 písm. f/ O. s. p.

Rozhodnutie, ktorým odvolací súd rozhoduje o trovách odvolacieho konania, je vždy rozhodnutím

odvolacieho súdu. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné (§ 201 veta prvá O. s. p. a contrario). Dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o trovách konania je prípustné, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v ust. § 237 O. s. p. Dovolací súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách konania ani v prípade, ak je rozhodnutie niektorou z väd v ust. § 237 O. s. p. postihnuté.

Dovolací súd preto dospel k záveru, že samotný stav, keď z procesných predpisov vyplýva, že proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný riadny opravný prostriedok, alebo mimoriadny opravný prostriedok, ktorý by umožňoval prieskum vecnej správnosti rozhodnutia nemôže zakladať existenciu vady konania v zmysle ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

Dovolací súd však uvádza, že k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť len procesne nesprávnou činnosťou súdu a túto vadu nemožno vidieť v právnych záveroch, ku ktorým súd dospel pri posudzovaní oprávnenosti dovolateľom uplatneného nároku, resp. v právnom hodnotení veci vyjadrenom v súdnom rozhodnutí.

Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, prípadne že by konanie bolo postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/, c/ O. s. p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O. s. p.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnou aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O. s. p. V dôsledku toho by posúdenie, či dovolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolací súd dospel k záveru, že prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 237 O. s. p. a ani z ustanovenia § 239 O. s. p., dovolanie teda smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je prípustné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ho preto podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. odmietol bez toho, aby bola preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že ich náhradu odporcovi nepriznal, pretože si náhradu trov dovolacieho konania neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.